

Beslutningsforslag nr. B 141. Fremsat den 24. marts 2009 af Line Barfod (EL), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Mette Frederiksen (S), Karen Hækkerup (S), Özlem Cekiz (SF), Karina Lorentzen (SF), Marianne Jelved (RV), Margrethe Vestager (RV) og Morten Østergaard (RV)

Forslag til folketingsbeslutning

om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og væbnede opgør

Folketinget pålægger regeringen at iværksætte arbejde for en national handlingsplan mod organiseret kriminalitet og væbnede opgør og indkalde bidrag fra politi, sociale myndigheder, Det Kriminalpræventive Råd, KL, sociale organisationer, arbejdsmarkedets parter, erhvervsorganisationer som handelsstandsforeninger, idrætsforeninger og andre interessenter og fremlægge forslag for Folketinget senest i oktober 2009.

Forslaget til handlingsplan skal indeholde en bred vifte af tiltag med henblik på at sikre de nødvendige politiresourcer, forebygge, at unge kommer ud i kriminalitet, mindske markederne for organiseret kriminalitet, mindske mængden af våben og støtte vidner samt andre tiltag, der kan styrke trygheden i berørte områder.

Som led i handlingsplanen bør der afsættes midler til forskning i, hvordan rekruttering af unge til organiseret kriminalitet kan bremses.

Bemærkninger til forslaget

I de seneste måneder har vi oplevet en uhyggelig udvikling med et stort antal skudepisoder på åben gade med dræbte og tilskadekomne. Bag konflikten ligger en kamp mellem kriminelle, en kamp, der i høj grad drejer sig om fordelingen af fortjenesten fra organiseret kriminalitet: handel med hash og narko, prostitution, menneskehandel, våben, smugleri, spil etc.

Det er dybt bekymrende og ikke noget, vi bare skal vænne os til. Mange bekymrede borgere er virkelig utrygge og føler sig afmægtige. Og det er nedbrydende for samfundet.

Hvis vi ikke tager problemerne meget alvorligt og sætter ind imod dem, risikerer vi en udvikling, hvor de ressourcestærke forskanser sig med flere og flere alarmer og sikkerhedsvagter, hvor grupper og områder i samfundet bliver opgivet og betegnet som farlige steder at komme, hvor en del af vore børn og unge kommer ud i alvorlig kriminalitet, og hvor en række ordentlige virksomheder går nedenunder og hjem, fordi de ikke kan klare sig i konkurrencen med det kriminelle miljø.

Problemerne er så alvorlige, at vi ikke kan nøjes med bare at råbe på hårdere straffe eller flere socialpædagoger. Der skal en bred vifte af tiltag til, og det er nødvendigt at inddrage både professionelle og civilsamfundet.

Vi skal melde klart ud, at vi ikke vil acceptere, at de kriminelle sætter dagsordenen. Det er den første og afgørende beslutning. Den næste afgørende beslutning er, at vi kun kan løse problemerne i fællesskab. Og alle må hjælpe til. Dernæst skal vi se på, hvordan vi kan løse problemerne, både hvert enkelt og tilsammen.

Forslagsstillerne vil derfor foreslå, at der bliver lavet en national handlingsplan, og at der med planen følger de nødvendige investeringer. Som et led i planen bør der afholdes møder i de kommuner og lokalsamfund, som er berørt af problemerne, hvor beboere og myndigheder og organisationer sammen drøfter, hvad der kan gøres, og på baggrund af drøftelserne udarbejder lokale tryghedsplaner og især gør noget for, at planerne så også bliver til virkelighed, og at de kø-

rer over en længere årrække og ikke bare som korte projekter i et år eller to.

Den nationale og de lokale tryghedsplaner bør indeholde en række elementer, som f.eks. kan være nogle af de følgende:

- *Styrket social forebyggelse*: Grundlæggende social forebyggelse, dvs. sundhedsplejersker, daginstitutioner, skoler, fritidstilbud og uddannelser med tilstrækkelige ressourcer. Det betyder også flere ressourcer til opsøgende og forebyggende socialt arbejde, hvor udsatte familier får hjælp til at håndtere problemerne. Både private og offentlige arbejdsgivere har en vigtig rolle med at sikre arbejdspladser, ikke mindst til unge, der har fået en plet på straffeattesten.
- *Styrket politiindsats*: Politiets indsats på området skal styrkes vedvarende og ikke kun for den periode, hvor skyderierne er værst. Beredskabet skal være tilstrækkelig højt til, at politiet også kan rykke ud om aftenen og om natten. Politiet bør have mobilhomes som i Stockholm, så politiet kan være til stede torsdag, fredag og lørdag aften på de steder, hvor problemerne opstår.
- *Tryghed i det offentlige rum*: Det offentlige rum skal indrettes således, at det bliver så trygt og sikkert som muligt. Det betyder f.eks. sikring af gadebelysning, cafeer, aftenåbne biblioteker m.m. og andet, som tiltrækker mennesker til steder, hvor der i dag kun er overvågningskameraer, og en øjeblikkelig udbedring af skader efter hærværk.
- *Konsekvens med virkning*: Børn og unge, der for første gang begår kriminalitet, skal mærke en konsekvens allerede inden for en uge. F.eks. skal de rydde op efter det hærværk, de har begået. Og de skal møde de mennesker, som deres kriminalitet er gået ud over. Konsekvensen skal omhandle en lang række tiltag. Fængsel skal forbeholdes grov kriminalitet som drab og voldtægt, da fængsel ofte fastholder unge i kriminalitet og derfor skal være sidste udvej.
- *Beskyttelse af civilsamfundet*: Det er rigtig svært for naboer at tage kampen op med kriminaliteten i de-

res lokalområde, hvis de står alene og får utilstrækkelig hjælp. Derfor skal der være tilbud om en hurtig og effektiv beskyttelse fra både politi, sociale myndigheder og lokalsamfund. Det gælder både, når en ejerforening vil smide et bordel ud, en kiosk-ejer siger nej til at sælge hash og ulovlige sodavand, og et offer for menneskehandel søger hjælp. Der bør udarbejdes en bred vifte af tiltag, herunder overfaldsalarmer, beskyttelsescentre og lokale resourcepersoner, der bakker den pågældende op.

- *Farvel til våbnene:* Der bør gennemføres årlige kampagner mod våben. Det er vigtigt at drøfte nøje, hvordan kampagnerne udformes, så de ikke fører til, at flere føler sig utrygge og derfor anskaffer sig våben, men tværtimod udbreder opfattelsen af, at det er fejlt og ødelæggende for fællesskabet at gå med våben. Kampagnen bør følges op af en årlig »frit lejde-aktion«, så så mange våben som muligt kommer væk fra gaden. Der skal indføres et effektivt nationalt våbenregister, og antallet af mennesker, der må have våben lovligt i deres hjem, skal indskrænkes kraftigt. Endelig skal grænsekontrollen opprioriteres, så færre våben fra udlandet når ind over den danske grænse.

Sæt ind mod efterspørgslen

Hvis den organiserede kriminalitet skal bekæmpes, er det allervigtigste at begrænse incitamentet til kriminalitet – og dermed effektivt begrænse, hvor store summer kriminelle kan tjene på det danske marked. Dette gør det nødvendigt at overveje, hvorledes vi bedst kan begrænse efterspørgslen efter de kriminelle udbud.

En stor del af befolkningen bruger hash, og der er så mange penge i det, at det i høj grad har været medvirkende til, at der er kommet organiseret kriminalitet i store dele af Danmark. Endvidere har der ikke været succes med at dæmpe efterspørgslen efter hårdere stoffer.

En indsats imod efterspørgslen efter hash og narko bør derfor være et omdrejningspunkt i en national handlingsplan. Forslagsstillerne har forskellige holdninger til løsninger, men det foreslås, at der nedsættes et udvalg, som kan se på erfaringerne både fra Danmark og fra andre lande og komme med forslag til, hvad der kan gøres.

Med hensyn til narko og hash handler det dog bl.a. om oplysningskampagner. Forskning viser, at så simpel en indsats som at fortælle unge, hvor lidt andre unge ryger, drikker og tager stoffer, faktisk fører til et lavere forbrug. Men det handler også om at skabe mil-

jøer, herunder arbejdsmiljøer, hvor der bliver sagt nej til narko og hash.

Samtidig er der behov for at få fokus på narko- og hashmisbrug på arbejdspladserne, så det bliver taget mindst lige så alvorligt som alkohol. Og så skal der selvfølgelig være en bred vifte af forskellige behandlingstilbud.

Med hensyn til prostitution og menneskehandel kan der både sættes ind med kampagner, med selvhjælpskurser til de mænd, der efterspørger prostituerede, med bedre seksualvejledning både i ungdomsuddannelserne og generelt i samfundet, med oplysning om de negative skadevirkninger af prostitution og med social indsats for at hjælpe dem, der er i prostitution. Samtidig skal en langt stærkere politiindsats gøre det sværere for bagmændene. Forskellige modeller for kriminalisering af sexkøbere kan også med fordel diskuteres.

Derudover er der brug for at få afklaret, hvordan vi håndterer det organiserede tiggeri og lommetyveri med børn og voksne fra andre EU-lande, der nogle gange er handlet hertil.

Salget af indsmuglet slik og sodavand bekæmpes ved, at lokalbefolkningen inddrages i kampen mod den organiserede kriminalitet, så man bliver klar over, hvad man støtter ved at købe de billige sodavand.

Vi har i Danmark et ret stærkt samfund med et stærkt demokrati, lav kriminalitet og meget lidt korruption, men billedet kan ret hurtigt ændre sig, hvis vi ikke gør noget. Derfor er der brug for, at vi i fællesskab beslutter: Vi vil ikke lade de kriminelle sætte dagsordenen.

Den nationale handlingsplan bør løbe i 4 år af gangen med mulighed for justeringer undervejs. Men en række af de indsatser, der sættes i værk, bør være permanente. Et af de store problemer med indsatsen i de senere år har været de mange korte projekter, der kun lige nåede at komme i gang og vise, at der var mulighed for at få god effekt af indsatsen, og så blev de lukket ned igen. Hvis der en dag ikke længere er behov for en indsats, må man tage debatten og afslutte indsatsen, men der er desværre ikke noget, der tyder på, at de problemer, vi ser nu, forsvinder inden for en overskuelig fremtid. Så længe der er så stor ulighed i Danmark og i verden vil der være en omfattende organiseret kriminalitet. Derfor gælder det om at fastholde en bred vifte af indsatser imod den kriminalitet. Hvis vi nogle få år slækker på indsatsen, vil problemerne hurtigt vokse igen.

Handlingsplanen skal selvfølgelig koordineres med de initiativer, der allerede findes, f.eks. handlingsplanen mod menneskehandel.

Handlingsplanen skal ligesom de handlingsplaner, der findes på en række andre områder, ikke vedtages som et lovforslag eller beslutningsforslag i Folketinget. Men da den i høj grad vil være styrende for ind-

satsen på området, bør et udkast fremsendes til Folketingets Retsudvalg og Socialudvalg, der så kan diskutere udkastet i åbenhed, frem for at det bliver afhandlet bag lukkede døre.

Skriftlig fremsættelse

Line Barfod (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og væbnede opgør.

(Beslutningsforslag nr. B 141).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.